

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 24 kwietnia 2019 r. — E. Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w S. przeciwko Ministrowi Finansów

(Sprawa C-335/19)

(2019/C 280/27)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: E. Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w S.

Strona pozwana: Minister Finansów

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, — w szczególności art. 90 ust. 2 tej dyrektywy — przy uwzględnieniu zasad neutralności podatkowej i proporcjonalności, zezwalają na wprowadzenie w prawie krajowym ograniczenia możliwości obniżenia podstawy opodatkowania w razie częściowego lub zupełnego niewywiązania się z płatności ze względu na określony status podatkowy dłużnika i wierzyciela?
- 2) W szczególności czy prawo unijne nie stoi na przeszkodzie ustanowieniu w prawie krajowym regulacji dopuszczającej możliwość skorzystania z „ulgi na złe długi” pod warunkiem, że w dacie wykonania usługi/dostawy towarów oraz w dniu poprzedzającym dzień złożenia korekty deklaracji podatkowej w celu skorzystania z tej ulgi:
 - dłużnik nie jest w trakcie postępowania upadłościowego albo w likwidacji?
 - wierzyciel i dłużnik są zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni?

⁽¹⁾ Dz. U. 2006, L 347, s.1

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 12 marca 2019 r. w sprawie T-798/17, Fabio De Masi, Yanis Varoufakis/Europejski Bank Centralny (EBC), wniesione w dniu 30 kwietnia 2019 r. przez Fabię De Masi i Yanisa Varoufakisa

(Sprawa C-342/19 P)

(2019/C 280/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Fabio De Masi, Yanis Varoufakis (przedstawiciel: profesor dr A. Fischer-Lescano, profesor uniwersytecki)

Pozostały uczestnik postępowania: Europejski Bank Centralny

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie zwracają się do Trybunału o:

1. uchylenie w całości wyroku Sądu w sprawie T-798/17 i uwzględnienie żądania skargi wniesionej w pierwszej instancji.
2. obciążenie drugiej strony odwołania kosztami postępowania zgodnie z art. 184 w związku z art. 137 i nast. regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszej instancji wnoszący odwołanie wystąpili z żądaniem stwierdzenia nieważności na podstawie art. 263 ust. 4 TFUE decyzji EBC z dnia 16 października 2017 r. odmawiającej im dostępu do dokumentu z dnia 23 kwietnia 2015 r. zatytułowanego „Odpowiedzi na pytania dotyczące wykładni art. 14 ust. 4 Protokołu w sprawie Statutu ESBC i EBC”.

Wnoszący odwołanie podnoszą cztery zarzuty na poparcie swojego pierwszego żądania podniesionego w ramach odwołania:

- 1) Błędna wykładnia umocowania w prawie pierwotnym zasady przejrzystości w art. 15 ust. 1 TFUE, art. 10 ust. 3 TUE i art. 298 ust. 1 TFUE oraz w art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W zaskarżonym wyroku błędnie uznano, że miara roszczenia dotyczącego przejrzystości nie wynika wyłącznie z prawa wtórnego, lecz że to prawo wtórne z uwagi na roszczenie dotyczące przejrzystości powinno być interpretowane zgodnie z prawem pierwotnym. W rezultacie Sąd niezgodnie z prawem wycofuje kontrolę sądową w odniesieniu do zarzutu przejrzystości.
- 2) Naruszenie obowiązku uzasadnienia i standardów wypracowanych w tym zakresie przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE). W wyroku Sądu błędnie przyjęto, że w zaskarżonej decyzji EBC całkowicie brak jest opisu konkretnych naruszeń popełnionych przez EBC.
- 3) Błędna wykładnia związku między art. 4 ust. 3 decyzji 2004/258/WE⁽¹⁾ (wyjątek dotyczący przejrzystości: opinie do użytku wewnętrznego) i art. 4 ust. 2 tej decyzji (wyjątek dotyczący przejrzystości: komunikacja prawna). Sąd pomija charakter *lex specialis* zawarty w art. 4 ust. 2 ww. decyzji w odniesieniu do opinii prawnych oraz fakt, że art. 4 ust. 3 tej decyzji nie ma zastosowania do abstrakcyjnej opinii prawnej.
- 4) Zaskarżony wyrok niesłusznie zaprzecza, ogólnie rzecz biorąc, przeważającemu interesowi publicznemu w opublikowaniu dokumentu w rozumieniu art. 4 ust. 3 ww. decyzji.

Żądanie zwrotu kosztów zostało podniesione na podstawie art. 184 w związku z art. 137 i nast. regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości.

⁽¹⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego (EZB/2004/3) (Dz.U. 2004, L 80, s. 42).